

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Alkalmazni kell-e a villamosenergia-rendelet⁽¹⁾ 16. cikkének (6) bekezdését minden olyan esetben, amikor valamely személy a rendszerösszekötő kapacitás felosztásából szerez bevételt, függetlenül annak körülményeitől, vagy azt csak abban az esetben kell alkalmazni, ha a bevételeket megszerző személy a villamosenergia-piaci irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott átvitelirendszer-üzemeltető?
- 2) Amennyiben az 1. kérdésre az a válasz adandó, hogy a villamosenergia rendelet 16. cikkének (6) bekezdését csak az átvitelirendszer üzemeltetőkre kell alkalmazni, átvitelirendszer üzemeltetőnek minősül-e az a vállalkozás, amely kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedik?
- 3) Amennyiben az 1. vagy a 2. kérdésre adott választ azt jelenti, hogy a villamosenergia rendelet 16. cikkének (6) bekezdését alkalmazni kell a kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedő vállalkozásokra, a rendszerösszekötő üzemeltetésével és karbantartásával összefüggő költségek tekinthetők-e mindenesetre az átviteli kapacitások fenntartására vagy növelésére fordított, a 16. cikk (6) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett hálózati beruházásoknak?
- 4) Amennyiben az 1. vagy a 2. kérdésre adott válasz értelmében a villamosenergia-rendelet 16. cikkének (6) bekezdését alkalmazni kell a kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedő vállalkozásokra, a szabályozó hatóság a villamosenergia-rendelet 16. cikke (6) bekezdésének második albekezdése alapján jóváhagyhatja-e, hogy a kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedő vállalkozás, amely rendelkezik díjszámítási módszerrel, csökkenthető hálózati díjakat közvetlenül fizető ügyfelekkel azonban nem, a rendszerösszekötő kapacitások felosztása során szerzett bevételét a beruházás megtérülésére, vagy – amennyiben a 3. kérdésre nemleges válasz adandó – üzemeltetésre és karbantartásra használja fel?
- 5) Amennyiben az 1. vagy a 2. kérdésre adott választ értelmében a villamosenergia-rendelet 16. cikkének (6) bekezdését alkalmazni kell a kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedő vállalkozásokra, valamint a 3. és 4. kérdésre adandó válasz értelmében a társaság vagy nem használhatja a rendszerösszekötő kapacitások felosztásából származó bevételét üzemeltetésre vagy karbantartásra, illetve a beruházás megtérülésére, vagy pedig a társaság felhasználhatja a bevételét üzemeltetésre vagy karbantartásra, beruházás megtérülésére azonban nem, a villamosenergia-rendelet 16. cikke (6) bekezdésének a kizárólag rendszerösszekötőként tevékenykedő vállalkozásokra való alkalmazása ellentétes-e az arányosság uniós jogi elvével vagy bármely más alkalmazandó elvvel?

⁽¹⁾ A villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 15. o.).

A Rayonen sad Lukovit (Bulgária) által 2018. július 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EP elleni büntetőeljárás

(C-467/18. sz. ügy)

(2018/C 352/26)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Rayonen sad Lukovit

Az alapeljárásban részt vevő fél

EP

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló 2012/13/EU irányelv⁽¹⁾ és a büntetőeljárás során ügyvédi segítség igénybeviteléhez való jogról szóló 2013/48/EU irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartozik-e az ügyészség megállapítása szerint a társadalomra veszélyes cselekményt elkövető személyekkel szemben alkalmazott, egyfajta állami kényszert jelentő kényszergyógykezelés elrendelésére irányuló jelen eljárás?
- 2) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett 2013/48/EU irányelv 12. cikke és 2012/13/EU irányelv 8. cikke értelmében vett, a személyek számára jogaiknak a tárgyalást előkészítő eljárásban elkövetett esetleges megsértésével szemben bíróság előtti jogorvoslatához való jogot biztosító hatékony jogorvoslatot jelentenek-e azok a bolgár eljárási szabályok, amelyek az NPK (Nakazatelnoprotsesualen kodeks, a büntetőeljárásról szóló bolgár törvény) 427. és azt követő cikkei szerinti, a kényszergyógykezelés elrendelésére irányuló különös eljárást szabályozzák, és amelyek szerint a bíróság nem utalhatja vissza az eljárást az ügyészség elé, és nem utasíthatja az ügyészséget a tárgyalást előkészítő eljárásban elkövetett lényeges eljárási hibák orvoslására, hanem csak helyt adhat a kényszergyógykezelés elrendelése irányuló indítványnak, vagy elutasíthatja azt?
- 3) Alkalmazandó-e a 2012/13/EU irányelv és a 2013/48/EU irányelv a büntetőeljárásokra (azok tárgyalást előkészítő szakaszára), ha a nemzeti jog, mégpedig a büntetőeljárásról szóló törvény nem ismeri a „gyanúsított” jogintézményét, és az ügyészség az érintett személyt nem tekinti hivatalosan vádlottnak a tárgyalást előkészítő eljárásban, mivel abból indul ki, hogy a nyomozás tárgyát képező emberölést az érintett személy a büntethetőséget kizáró állapotban követte el, és ezért megszünteti a büntetőeljárást, anélkül, hogy ezt az érintett személy tudomására hozná, és a bíróság előtt az érintett személy kényszergyógykezelésének elrendelését indítványozza?
- 4) A 2012/13/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és a 2013/48/EU irányelv 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „gyanúsítottak” minősül-e az a személy, akinek kényszerkezelését indítványozták, ha a bűncselekmény helyszínének első alkalommal történő megtekintése, valamint az áldozat és fia lakásában végrehajtott kezdeti nyomozási cselekmények során egy rendőr, miután vérnyomokat fedezett fel az áldozat fiának testén, kikérdezte őt anyja megölésének és holtteste utcára történő kihelyezésének okairól, és e kérdések megválaszolását követően megbilincselte? Ha e kérdésre igenlő választ kell adni, akkor az érintett személynek már ezen időpontban tájékoztatást kell-e kapnia a 2012/13/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése alapján, és hogyan kell ilyen esetben figyelembe venni az érintett személy speciális igényeit a (2) bekezdése alapján a tájékoztatás nyújtása során, ha a rendőr tudott arról, hogy az érintett személy mentális zavarban szenved?
- 5) Összeegyeztethetők-e a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak megerősítéséről szóló (EU) 2016/343 irányelv⁽³⁾ 3. cikkével a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló olyan nemzeti rendelkezések, amelyek gyakorlatilag szabadságelvonást tesznek lehetővé egy pszichiátriai fekvőbeteg-intézetben a Zakon za zdraveto (az egészségügyről szóló törvény) szerinti eljárásban történő kényszerelhelyezés (megelőző jellegű kényszerintézkedés, amelynek elrendelésére akkor kerül sor, ha bizonyítást nyer, hogy az érintett személy mentális betegségben szenved, és fennáll a veszélye annak, hogy az érintett személy bűncselekményt fog elkövetni, de amely nem rendelhető el egy már elkövetett cselekmény miatt) révén, ha az eljárás megindításának tényleges oka az a cselekmény, amely miatt büntetőeljárás indult a kezelésre beutalt személy ellen, és sor kerül-e ily módon a letartóztatás során a tisztességes eljáráshoz való jog megkerülésére, mely eljárásnak meg kell felelnie az EJEE 5. cikkének 4. bekezdése szerinti feltételeknek, vagyis olyan eljárásnak kell lennie, amelynek keretében a bíróság felülvizsgálhatja mind az eljárási szabályok betartását, mind a letartóztatást megalapozó gyanút, mind pedig ezen intézkedés céljának jogszerűségét, amire a bíróság köteles, ha az érintett személyt a büntetőeljárásról szóló törvényben szabályozott eljárásnak megfelelően tartóztatták le?
- 6) Annak véelmét is magában foglalja-e az ártatlanság véelmének az (EU) 2016/343 irányelv 3. cikke szerinti fogalma, hogy a nem büntethető személyek nem követték el azt a társadalomra veszélyes cselekményt, amellyel az ügyészség vádolja őket, amíg ennek ellenkezője bizonyítást nem nyer az eljárási szabályoknak megfelelően (a büntetőeljárásban a védelemhez való jog tiszteletben tartása mellett)?
- 7) A 2013/48/EU irányelv 12. cikkével összefüggésben értelmezett 13. cikkében és a 2012/13/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően hatékony jogorvoslatot biztosítanak-e a veszélyeztetett, illetve kiszolgáltatott személyeknek azok a nemzeti rendelkezések, amelyek különböző hatásköröket biztosítanak a kérdést előterjesztő bíróság számára a tárgyalást előkészítő eljárás jogszerűségének hivatalból elvégzendő vizsgálatával kapcsolatban attól függően, hogy

1. a bíróság az ügyészség olyan vádiratát vizsgálja-e, amelynek állítása szerint egy bizonyos, mentálisan egészséges személy emberölést követett el (az NPK 249. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 249. cikkének (1) bekezdése), vagy hogy
2. a bíróság az ügyészség olyan indítványát vizsgálja-e, amelynek állítása szerint az érintett személy emberölést követett el, a cselekmény azonban az elkövető mentális zavara miatt nem minősül bűncselekménynek, és amely kezelés céljából állami kényszer bíróság általi elrendelését indítványozza,

és összeegyeztethető-e a megkülönböztetés tilalmának a Charta 21. cikkének (1) bekezdése szerinti elvével a bíróság különböző hatáskörei, amelyek az eljárás típusától függenek, az eljárás típusa pedig attól függ, hogy az elkövetőként megjelölt személy mentálisan egészséges-e ahhoz, hogy büntetőjogi felelősségre legyen vonható?

- ⁽¹⁾ A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 142., 1. o.).
- ⁽²⁾ A büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról szóló, 2013. október 22-i 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 294., 1. o.).
- ⁽³⁾ A büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 65., 1. o.).

A Pesti Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) által 2018. július 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – PannonHitel Pénzügyi Zrt. kontra WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

(C-476/18. sz. ügy)

(2018/C 352/27)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Alperes: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Parlament és a Tanács 261/2004/EK rendelete (2004. február 11.) visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről⁽¹⁾ (a továbbiakban a rendelet) 5–7. cikkei úgy kell-e értelmezni, hogy a menetrend-módosítással érintett utasokat a *törölt járatok utasaihoz hasonlóan* lehet tekinteni a kártalanítás iránti jog alkalmazása szempontjából, így hivatkozhatnak a rendelet 7. cikke által előírt kártalanítás iránti jogra, ha a légi fuvarozó az eredeti menetrend szerinti indulási időpont előtti napon tájékoztatja az utasokat a menetrend módosításáról és a menetrend-módosítás következményeként az utasok háromórás vagy azt meghaladó idővesztést szenvednek az eredeti menetrend szerinti érkezési időponthoz képest, vagyis ha végső célállomásukat a légi fuvarozó által eredetileg megadott menetrendhez képest három vagy több órával később érik el?